

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 3 juli 2003 *

I mål T-10/01,

Lichtwer Pharma AG, Berlin (Tyskland), företrätt av advokaterna H.P. Kunz-Hallstein och R. Kunz-Hallstein,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), företrädd av O. Walbroeck och G. Schneider, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

intervenient i förstainstansrätten är

Biofarma, tidigare Orsem SARL, Neuilly-sur-Seine (Frankrike), företrätt av advokaterna V. Gil Vega och A. Ruiz Lopez, intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 8 november 2000 (ärende R 586/1999-2) i ett invändningsförfarande mellan Lichtwer Pharma AG och Biofarma,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden N.J. Forwood samt domarna J. Pirrung och A.W. H. Meij,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

- 1 Den 26 juni 1996 ingav sökanden med stöd av rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse, en ansökan om registrering av ett gemenskapsordmärke till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (nedan kallad harmoniseringsbyrån).

- 2 Det varumärke som registreringsansökan avser är ordet Sedonium.

- 3 De varor som registreringsansökan avser omfattas av klasserna 5 (läkemedel, farmaceutiska produkter och hygienartiklar, dietetiska substanser för medicinskt bruk), 29 (icke medicinska dietetiska substanser, näringstillskott) och 30 (icke medicinska dietetiska substanser, näringstillskott) i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid registrering av varumärken av den 15 juni 1997, med ändringar och tillägg.

- 4 Denna ansökan offentliggjordes i Bulletinen för gemenskapsvarumärken den 29 december 1997.

- 5 Den 30 mars 1998 framställde Orsem SARL med stöd av artikel 42 i förordning nr 40/94 en invändning mot registreringen av det sökta varumärket för produkter i klass 5, såsom de anges i registreringsansökan. Som grund för invändningen angavs att ordmärket PREDONIUM redan existerade och att detta hade registrerats år 1994 i flera medlemsstater för sådana farmaceutiska produkter som omfattas av klass 5 i Niceöverenskommelsen. Den 29 juni 2000 slogs Orsem samman med intervenienten.

- 6 Sökanden har under invändningsförfarandet begränsat förteckningen över de produkter som ingår i registreringsansökan med avseende på de produkter som omfattas av klass 5, så att registreringsansökan enbart avser läkemedel och dietetiska substanser för medicinskt bruk, närmare bestämt sömn- och rogivande naturmedel.

- 7 Genom beslut av den 9 juli 1999 avslog invändningsenheten registreringsansökan med stöd av artikel 43.5 i förordning nr 40/94 såvitt avsåg de produkter som omfattas av klass 5.
- 8 Genom beslut av den 8 november 2000 (nedan kallat det omtvistade beslutet) avslog andra överklagandenämnden sökandens överklagande av invändningsenhetens beslut.
- 9 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 januari 2001, väckt förevarande talan.
- 10 Den 29 mars 2001 fastslogs i enlighet med artikel 131.2 i förstainstansrättens rättegångsregler att engelska skulle vara rättegångsspråk i förevarande mål.
- 11 Genom skrivelse av den 21 augusti 2002 upplyste intervenienten förstainstansrätten om att denne och sökanden ingått en överenskommelse enligt vilken dess invändning mot registrering av namnet Sedonium för de produkter som omfattas av klass 5 återkallas.
- 12 Genom skrivelse av den 23 augusti 2002 upplyste även harmoniseringsbyrån förstainstansrätten om att den själv informerats om överenskommelsen mellan sökanden och intervenienten genom skrivelse av den 21 augusti 2002. Harmoniseringsbyrån påpekade dessutom att det, eftersom registreringsinvändningen har återkallats med giltig verkan, inte längre finns någon anledning att döma i målet. Beträffande rättegångskostnaderna har harmoniseringsbyrån yrkat att förstainstansrätten inte skall förplikta den att ersätta dessa.

- 13 Sökanden har genom skrivelse av den 16 september 2002 bekräftat att förevarande talan har mist sitt föremål, eftersom invändningen har återkallats. Sökanden har emellertid hävdats att det omtvistade beslutet formellt måste ogiltigförklaras eller förklaras sakna rättsverkan.
- 14 Förstainstansrätten konstaterar att talan i förevarande mål har mist sitt föremål till följd av att invändningen har återkallats.
- 15 Det skall i det avseendet för det första påpekas att en invändning i regel kan återkallas när som helst. Det är riktigt att gemenskapslagstiftaren har nöjt sig med att i artikel 44.1 första meningen i förordning nr 40/94 uttryckligen ange en möjlighet att återkalla en ansökan om gemenskapsvarumärke. Eftersom den som ansöker om registrering och den som framställer en invändning mot registrering med hänsyn till systematiken i förordning nr 40/94 är jämställda i ett invändningsförfarande, skall de även anses vara jämställda i fråga om möjligheten att återkalla inlagor.
- 16 För det andra finns det anledning att anse att grunden för förfarandet försvinner när invändningen återkallas under förfarandet vid överklagandenämnden, vars föremål är ett beslut beträffande invändningen, eller under förfarandet vid gemenskapsdomstolarna, genom vilket ett överklagande av harmoniseringsbyråns beslut beträffande invändningen skall prövas, eftersom talan därmed mister sitt föremål.
- 17 När det gäller det beslut som invändningsenheten har fattat, konstaterar förstainstansrätten att detta inte har vunnit laga kraft. I enlighet med artikel 57.1 andra meningen i förordning nr 40/94 har ett överklagande till harmoniseringsbyrån suspensiv verkan. Det finns således anledning att anse att ett beslut som kan bli föremål för en sådan talan, såsom invändningsenheternas beslut,

vinner laga kraft om det inte inom den tidsfrist som avses i artikel 59 första meningen i förordning nr 40/94 har överklagats till harmoniseringsbyrån eller om en sådan talan har ogillats genom ett slutligt beslut av överklagandenämnden. Ingen av dessa förutsättningar är uppfyllda i förevarande mål, eftersom det omtvistade beslutet inte har vunnit laga kraft. I det avseendet framgår det av artikel 62.3 i förordning nr 40/94 att beslut av överklagandenämnden inte vinner laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 63.5 i förordning nr 40/94 eller, om talan har väckts inför domstolen inom denna tidsfrist, från dagen då sådan talan avvisats. Varken den ena eller den andra av dessa förutsättningar är uppfylld i förevarande mål.

- 18 Det räcker således att i enlighet med artikel 113 i rättegångsreglerna konstatera att det inte längre finns anledning att döma i saken.

Rättegångskostnader

- 19 Enligt artikel 87.6 i förstainstansrättens rättegångsregler skall rätten besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt i mål där det inte finns anledning att döma i saken.
- 20 Mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall konstaterar förstainstansrätten att det förhållandet att det inte längre finns anledning att döma i saken följer av den förlikning som har träffats mellan sökanden och intervenienten och inte av en överenskommelse mellan sökanden och svaranden. Det finns således anledning att förplikta sökanden och intervenienten att bära sina rättegångskostnader och ersätta svarandens rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande beslut:

- 1) Anledning saknas att döma i målet.

- 2) Sökanden och intervenienten skall bära sina rättegångskostnader samt solidariskt ersätta svarandens rättegångskostnad.

Luxemburg den 3 juli 2003.

H. Jung

Justitiesekreterare

N.J. Forwood

Ordförande